

§ 12.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbyskalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Vakance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Have indtil den førstkommande, mindst 3 Maaneder efter Vakancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste November, imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhus samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturerens Underholdning, imod at besørge Eftermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de foresaldende Markarbejder saavel som de Gaarden paahvilende Njerseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalhjælper, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Mars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saa mange Tolvte dele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Tolvte dele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gjødning som havees i Behold, naar Eftermanden trittræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Vederlag. Udgiften til Saafød og de Avlingen vedkommende Statter og Afgifter, saavel som den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie eller Eftermanden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Deling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpagtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaaer Delingen efter samme Grundfætning, saaledes at de, uden Hensyn til Forsaldsdagen, tilfalde Formanden eller hans Bo, forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Eftermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse løbende Indtægter, og at de for Mellemtiden løbende Indtægter tilfalde Statskassen. Tiendeaaret regnes fra 1ste Januar til 31te December. Hvad de øvrige her omhandlede Indtægter angaar, bliver det efter hver enkelt Indtægts Bestaafenhed at afgjøre, fra hvilket Tidspunkt den maa betragtes som løbende. De paa Embedet hvilende Byrder fordeles efter den her nævnte Regel.

Tvivilsmaal og Stridigheder angaaende Forstaaelsen og den nærmere Udførelse af de ovenfor givne Regler i de enkelte Tilfælde afgjøres, forsaavidt de ikke lade sig udjævne ved Provstens Mægling, i sidste Instants af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet uden Rettergang.

§ 13.

Præsterne fritages for fremtidig at indløse deres Præstegaarde, idet Staten overtager Forpligtelsen i saa Henseende ved den første Vedighed i hvert Præstekald. Byggeslaan, som maatte paahvile et Præsteembede ved dets Obergang til Lønning efter denne Lov (ligesom ogsaa fremtidige Beføstninger ved nye Bygningers Opførelse og ved Ombygninger), deles saaledes, at Staten overtager Halvdelen, medens Embedet forrenter og afdrager den anden Halvdel med 6 pCt. aarlig, hvoraf 3½ pCt. beregnes som Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb og Resten som Afdrag.